

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIII.

ČÍSLO 5

MÁJ 2015

**Božie milosrdenstvo - Oslavy v Necpaloch - Nový provinciál
Rozhovor s Andrejom Darmom - Prijatie s láskou - Dobrý pastier
Bernadeta Pánčiová - Bl. Mária Pilar - Diecézne večeradlo**

Veľká noc 2015 v našej farnosti

Tolerancia - je to dost'?

Vraj vo vzťahu je nevyhnutná vzájomná tolerancia. Tento múdry výrok však moja (a nielen moja) životná skúsenosť podrobila dôraznej kritike. Prečo? Jednoducho som prišiel na to, že vo vzťahu sa nevyhnutne musí nachádzať niečo oveľa dôležitejšie.

Čo je to vlastne tolerancia? Ak niekoho alebo niečo tolerujem, viem, že existuje, ba dokonca možno poznám, čo tá vec obsahuje, alebo čo si ten človek myslí, no všetko jeho bytie prechádza okolo mňa bez toho, aby sa ma to či ono nejako dotklo, či ma nejako poznačilo.

Pri tolerancii človeka teda jestvujeme s niekým nezávisle od seba a okrem toho, že o sebe vieme, nemusia sa naše životy nijako prelínať či stretať. Dôvodom je to, že s jeho názormi, postojmi a hodnotami nesúhlasím. Tolerovať môžem dokonca aj niekoho, koho veľmi „nemusím“, avšak preto, že aj on má právo na život a svoje prežívanie, trpím ho.

Vidíme, že na prežívanie vzťahu, a to o to viac, ak to má byť vec pre vzťah dôležitá, tolerancia nestačí. Vo vzťahu, ktorý chceme žiť a rozvíjať, ktorý chceme budovať, sa musia životy ľudí ovplyvňovať a dotýkať.

Ak chcú ľudia vo vzťahu rásť, musia uznať, že nie vo všetkom si budú rozumieť a nie vo všetkom sa budú zhodovať. No ak je niečo, čo mi na tom druhom viac či menej prekáža, som povolaný k tomu, aby som sa usiloval, aby ma táto vlastnosť či prejav nie „vyrušovala“, ale, naopak, obohacovala. A to sa dá jedine tak, že sa budeme navzájom prijímať. Takí, akí sme.

Ako dosiahnuť to, že budem vedieť toho druhého takého, aký je, prijat' Podmienkou je, aby som vedel prijat' takého, aký som, seba. Niekedy

ani toto nie je jednoduché. V „obojsmernom“ prijímaní nám pomáha fakt, že Boh nás - každého jedného - stvoril na svoj obraz.

Nemôže to byť dostatočným dôvodom, aby som bol so sebou spokojný práve taký, aký som a akého ma Boh stvoril? A nemôže to byť dostatočným dôvodom na to, aby som aj druhého prijímal takého, aký je a akého ho stvoril Boh?

Ak sa budem na veci pozerat' takto, dosiahnem dvojaký efekt: vlastnosti či prejavy, ktoré sa mi nie celkom páčia na sebe, sa budem snažiť využiť ako dar pre dobro vlastné i druhých, a to, čo sa mi nepáči na iných, budem vnímať ako možnosť, aby ma aj tie nepríjemné vlastnosti mohli obohatiť.

Vydajme sa na cestu prijímania jeden druhého! Veď Boh prijíma každého a všetci sa mu páčime presne takí, akí sme. A presne takých nás aj miluje.

Dušan Rončák, kaplán

Foto: Silvia Kobelová

Slávenie sviatku Božieho milosrdenstva

Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja si veriaci aj tento rok uctili Božie milosrdenstvo. Nedeľa 12. apríla 2015 bola vyjadrením lásky a vďaky Pánu Ježišovi, ktorý dal svoj život za naše hriechy a otvoril nám tak cestu nádeje, znovuzrodenia, cestu spásy.

Pán kaplán Pavol Cerovský nám počas adorácie pred Najsvätejšou Sviatosťou priblížil slová Svätého Otca Františka, ktorý sa rozhodol vyhlásiť Svätý rok milosrdenstva na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. decembra 2015 a zavŕšiť ho 20. novembra 2016 v nedeľu nášho Pána Ježiša Krista Kráľa.

Svätý Otec nás vyzýva slovami z evanjelia Lk 6, 36: „Bud'te milosrdní, ako je milosrdný váš Otec.“ Nemáme ustať v prosbe o odpustenie, lebo Boh je bohatý na milosrdenstvo. V hojnosti ho rozlieva na všetkých, ktorí sa k nemu utiekajú s úprimným srdcom. Svätý Otec nás zveruje Matke Milosrdenstva, aby k nám obrátila svoj pohľad a bdela nad našou cestou, aby nám pomohla otvoriť si srdce na prijatie Božieho odpustenia a milosrdenstva.

Vďaka všetkým, ktorí sa nejakým spôsobom zapojili do prípravy tejto oslavy, a tiež mladým, ktorí svojím spevom zveladili modlitbu Korunky Božieho Milosrdenstva o 15:00. Ďakujeme tiež všetkým zúčastneným.

Ó, večný Bože, ktorého milosrdenstvo je bezhraničné a pokladnica milosti nevyčerpatelná, vzhliadni na nás láskavo a rozmnož v nás svoje milosrdenstvo, aby sme si v ťažkých chvíľach nezúfali a neklesali na duchu, ale s veľkou dôverou sa poddali tvojej svätej vôli, ktorá je láskou a samotným milosrdenstvom.

Bud' zvelebené naveky nekonečné Božie milosrdenstvo - najvznešenejšia vlastnosť všemohúceho Boha, ty sladká nádej hriešneho človeka.

Ježišu, dôverujem ti!

- Edita Pogorielová -

Pápež František prijal arcibiskupa Róberta Bezáka

10. apríla prijal pápež František na súkromnej audiencii nášho rodáka, emeritného trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka. Hovorca KBS Martin Kramara k prijatiu emeritného arcibiskupa Bezáka Svätým Ocom povedal: „Sme radi, že Svätý Otec prijal Mons. Bezáka. Všetky rozhodnutia a kroky Svätého Otca si vážime a plne ich rešpektujeme.“

- podľa TK KBS -

Birmovanci sa otvárali Duchu Svätému na obnove

Päť týždňov pred birmovkou, teda cez víkend 24. - 26. apríla, sa birmovanci farnosti Prievidza - mesto vybrali na faru do V. Uheriec, aby sa pred prijatím sviatosti kresťanskej dospelosti duchovne obnovili.

K dvanástim dievčatám a dvom chlapcom sa pripojili aj dvaja animátori, dvaja kapláni a štvorčlenný misijný tím spoločenstva Eben ezer (z hebr. kameň pomoci alebo kameň svedectva) z Bratislavy, aby sa spoločne naladili na dotyk Boha.

Prvý večer patrilo zoznamovaniu a filmu Flipped. V sobotu nasledovali prednášky a svedectvá. Vrcholom obnovy bol sobotný večer chvál. Tento umocnil priateľskú atmosféru medzi zúčastnenými, ktorú podčiarkli i nočné pantomimické hry o udalostiach a postavách z Biblie. Obnova prebudila v birmovancoch túžbu

po hlbšom živote s Bohom. Zostávajúce dni do birmovky chcú všetci využiť na prehĺbenie svojho kresťanstva.

- Dušan Rončák -

Skauti a skautky oslávili sviatok svojho patróna

Patrónom skautiek a skautov je svätý Juraj. Do osláv sviatku tohto svätca sa zapojili aj skauti a skautky v Prievidzi. V piatok 24. apríla vyrazili do bežného dňa so skautskou šatkou na krku. V sobotu 25. apríla pripravili staršie skautky pre mladších pretek Skautská všestrannosť a slávnostný táborový oheň.

Skautky a skauti na celom svete oslavujú sviatok svätého Juraja, patróna skautov. Pridali sa k nim aj skauti a skautky zo 14. zboru Prievidza, ktorí ozvláštnili sviatočný deň tým, že v piatok 24. apríla doplnili svoje oblečenie o skautskú šatku. Hlavne s cieľom zviditeľniť scouting a jeho ideály ju nosili po celý deň - na ulici, v škole, v zamestnaní či v autobuse.

V sobotu 25. apríla oslavy pokračovali pretekom Skautská všestrannosť. Ten pre mladšie deti, včielky a vlčatá, pripravili prievidzské skautky. „Približne 25 detí sa rozdelilo do tímov a absolvovali trasu, na ktorej využili skautské zručnosti. To, čo sa počas roka naučili, využili pri viazaní uzlov, zakladaní ohňa, odhadovaní vzdialeností či spoznávaní listov a stromov,“ hovorí Alojz Vlčko, vodca prievidzského skautského zboru.

Popoludní bol pripravený tradičný slávnostný program, ktorý sa začal svätou omšou v prírode a pokračoval skautským táborákom. Podľa skautských zvyklostí táborák zapálili štyrmi faklami, ktoré odpálili zo štyroch svetových strán ohne symbolizujúce čnosti pravdy, sily, krásy a lásky. Prijemný deň v prírode uzavrel zábavný program a hry pre deti.

- Alojz Vlčko -

Mladí z Prievidze boli na Godzone konferencii

Týždeň po Veľkej noci sa v Ružomberku zhromaždili veriaci z celého Slovenska. Prežili tu víkend plný Božej prítomnosti, ktorý ich povzbudil ku konaniu skutkov v Božom mene.

V piatok 10. apríla v popoludňajších hodinách sa ŠH Koniareň začala naplňovať hufom ľudí - mladých i starších, detí či študentov, politikov či umelcov. Nechýbala medzi nimi skupina mladých ľudí zo Spoločenstva Piar v Prievidzi.

Program bol bohatý - prednášky, chvály, svedectvá, a to všetko v kvalitnej modernej produkcii. Chvály viedli nielen rôzne kapely zo Slovenska či zahraničný hosť Sean Feucht, ale i spojenie prievidzských skupín Godknows a Heartbeat.

Účastníci sa zjednotili v modlitbe a boli vyzvaní k návratu do intímneho vzťahu s Bohom, z ktorého budú môcť čerpať i v každodennom živote.

Text: Miroslava Rosáková
Foto: www.igospel.sk

The WAY bola tentoraz v Chrenovci

V dňoch od 13. - 15. marca 2015 sa v Chrenovci konala víkendová obnova s názvom The Way. Evanjelizačný tím zo spoločenstva Piar tu priblížil mladým z Chrenovca Boha a vytvoril počas prednášok i počas celého trvania obnovy atmosféru rodiny, prijatia a radosti.

Cieľom obnovy The Way je formou prednášok a dynamik a predovšetkým osobných svedectiev sprostredkovať mladým stretnutie s Bohom Otcom a pozvať ich do osobného a jedinečného vzťahu s Ním. O svoje dojmy z obnovy sa podelili viacerí účastníci.

Marcelka: „Zmenil sa môj názor na náboženstvo a na Boha ako takého. Mohla som spoznať, že Boh nie je abstraktná vec. Odporúčala by som to každému. Nebojte sa otvoriť Bohu, priateľom a Duchu Svätému.“

Tímea: „Bola to moja prvá obnova a musím povedať, že ma skutočne naplnila a ukázala mi, čo som dovtedy nepoznala. Cítim, že môžem poznať samu seba odznova a kráčať spolu s Bohom. A tiež vytvárať spoločenstvo, ktoré bude dávať pocit novej rodiny, kde sa môžem zdôveriť a pomôcť a kráčať ďalej na ceste spolu s ostatnými.“

Názov The Way v slovenskom preklade znamená Cesta. V Chrenovci teda naplnila svoju podstatu. Ponúkla mladým ľuďom cestu, smerovanie a chuť kráčať po životnej ceste s Bohom.

ak-

Oslavy v Necpaloch sa začali svätou omšou

Hodová svätá omša, ktorej predchádzala procesia. Takto sa v nedeľu Dobrého pastiera krátko pred jedenástou hodinou doobeda začali oslavy 660. výročia prvej písomnej zmienky o Necpaloch. V dňoch 26. apríla až 3. mája čakal všetkých zúčastnených bohatý program.

„Kedysi, keď sa samostatná obec Necpaly nad Nitrou rozhodla pripojiť k mestu Prievidza,“ načrel vo svojej homílii do histórie pán dekan Vladimír Slovák, „obyvatelia Necpál si okrem iného dali jednu podmienku. Musí nás tam zastupovať náš človek. Nieкто, komu veríme, kto bude presadzovať naše záujmy.“ Pán dekan zdôraznil, že takouto autoritou je pre veriacich Pán Ježiš. On im zároveň slúži ako vzor autority pre ich postavenie a prácu, ktorú vykonávajú. Hodovej svätej omše sa okrem početných veriacich zúčastnila i primátorka Prievidze Katarína Macháčková a poslanci tejto mestskej časti. Svojím spevom ju sprevádzal zbor Bartolomejčatá.

Nedeľný program pokračoval hodovou zábavou so skupinou Necpalanka, ktorá sa uskutočnila na parkovisku pred Mäsiarstvom u Borku. V utorok sa dejisko osláv presunulo smerom k necpalskému cintorínu, kde bola na neďalekom trávnom priestranstve slávnostne odhalená informačná tabuľa Necpál. Následne v Kultúrnom dome Necpaly prebehla vernisáž výstavy Necpaly (ne)zabudnuté. Výstava bola otvorená až do sobotného večera. Návštevníci si na nej mohli prezrieť predmety a fotografie pripomínajúce život starých Necpalanov.

Všetky tieto podujatia - rovnako ako i stávanie mája pri kaplnke vo štvrtok večer - sprevádzala svojimi piesňami miestna speváčka skupina Dúbrava.

Oficiálna časť programu osláv sa konala v piatok 1. mája popoludní. V rámci nej bolo ocenených viac ako tridsať významných osobností Necpál. Do života bola taktiež uvedená kniha Necpaly (ne)zabudnuté. Zostavila ju Kvetoslava Ďurčová, jedna z hlavných organizátoriek osláv.

Obyvateľom prievidzských Necpál sa počas programu prihovoril i starosta dru-

žobnej obce Necpaly pri Martine Peter Majko. Okrem vystúpení viacerých folklórnych skupín prebehla v tento deň aj súťaž Necpalské šúlance.

V sobotu dopoludnia si na svoje pri rôznych aktivitách a súťažiach prišli najmä deti. Poobede sa zas konala netradičná športová súťaž v bezkontaktnom futbale. V programe na pódiu svoje vystúpenia predviedli deti z necpalskej materskej a základnej školy, hostia z Necpál i okolia. Večerným koncertom po vylosovaní tomboly program ukončila rocková skupina Elektríc.

Záverečný deň osláv sa opäť niesol v znamení folklóru i populárnej hudby. V Necpaloch vystúpil napr. FS Košarinka z Temeša či SUBINA a Cimbalka zo ZUŠ v Prievidzi. Záverečná hudobná bodka patrila domácej skupine Necpalanka.

Oslavy takéhoto rozsahu, konajúce sa po prvýkrát v histórii Necpál, zorganizoval kolektív FanNecpaly pod vedením Kvetoslavy Ďurčovej a Petra Petraša. V nadväznosti na slová pána dekana z nedeľnej kázne si všetci členovia tohto „KoFaNca“ (Kolektívu fantastických Necpalanov) na záver vyslúžili od pani primátorky Kataríny Macháčkovej nielen veľké poďakovanie, ale i nasledujúce slová: „Nebývam síce v Necpaloch, ale verím, že to cítite - ja váš človek som!“

- Petra Humajová -

Foto: Kvetoslava Ďurčová

Novinky z piaristickej školy

Úspech na krajskom a celoslovenskom kole SOČ

Ivan Petrovič, študent 1.G triedy, zvíťazil v krajskom kole Stredoškolskej odbornej činnosti v odbore biológia, ktoré sa konalo 1. apríla 2015 v Starej Turej. Svojou jedenástmesačnou systematickou a vytrvalou prácou si zaslúžil postup do celoslovenského kola, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 22. - 24. apríla 2015 v Piešťanoch.

Medzi konkurenciou z celého Slovenska obštal vynikajúco a vo svojej kategórii získal 3. miesto. Zároveň získal i Cenu dekana Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave.

Ivanova záľuba a práca spočíva v pestovaní odrôd papriek z niekoľkých druhov, ich pozorovaní, meraní a porovnávaní s publikovanými údajmi. Výsledkom sú identifikačné karty odrôd, ktoré pomôžu slovenským pestovateľom orientovať sa v množstve odrôd papriek.

Národné finále súťaže Spievam po francúzsky

Súťaž vo francúzskej piesni sa organizuje každoročne v mesiaci marec pri príležitosti Mesiaca frankofónie. Do tohtoročnej súťaže sa z našej školy prihlásilo šesť žiakov.

Viktória Granecová, žiačka 1. G triedy, získala v národnom finále súťaže Spievam po francúzsky 2. miesto.

Chemická olympiáda

V krajskom kole Chemickej olympiády v kategórii B získal v konkurencii 29 súťažiacich náš študent **Martin Blaško** z kvinty 2. miesto. Jeho ús-

pech je významný najmä preto, lebo súťažil vo vyššej kategórii, ako je jeho veku primeraná.

Štúrov a Dubčekov rétorický Uhrovec

V krajskom kole rétorickej súťaže našu školu v Uhrovci reprezentovali dve študentky.

Alena Šimová zo septimy získala vo svojej kategórii 3. miesto.

Biblia očami detí

Aj v tomto školskom roku sme sa zapojili do výtvarnej súťaže Biblia očami detí. Učiteľská porota vybrala z prác prvákov, druhákov, štvrtákov, piatakov, siedmakov a prímanov jedenásť výtvarných skvostov a zaslala ich na dekanát Banskobystrickej diecézy. Boli sme úspešní a zo zaslaných prác získalo ocenenia až päť našich žiakov. Naša škola získala taktiež titul **Najúspešnejšia škola**.

Majstrovstvá okresu stredných škôl

17. apríla 2015 sa uskutočnili Majstrovstvá okresu stredných škôl v atletike. **Laura Balážová** zvíťazila v behu na 800 m a v skoku do

diaľky získala 2. miesto. **Dominika Hlaváčová** zvíťazila v skoku do diaľky. **Ľubo Hronec** vyhral beh na 1 500m. **Simona Lovaščíková** získala dve 2. miesta v behu na 100 m a 400 m. Všetci uvedení postupujú na Majstrovstvá kraja.

Literárna jar Ondreja Čiliaka

Tri žiačky VII. A triedy sa zapojili svojou vlastnou tvorbou do literárnej súťaže Literárna jar Ondreja Čiliaka.

Súťaž vyhlásila Hornonitrianska knižnica v Prievidzi v spolupráci s Miestnym odborom Matice sloven-

skej v Prievidzi. V kategórii 7. - 9. ročník bola ocenená **Lenka Bobál'ová**.

Putovný pohár

V súťaži o Putovný pohár predsedu TSK o najúspešnejšiu strednú školu v športových súťažiach sme v školskom roku 2013/2014 v kategórii Osemročné gymnáziá obsadili 2. miesto, vo vedomostných súťažiach sme v školskom roku 2013/2014 v kategórii Osemročné gymnáziá obsadili taktiež 2. miesto.

Pripravila: Elena Blašková

Foto: piaristi-pd.eu

Piaristi majú nového provinciála

V dňoch 13. - 14. apríla 2015 sa v Trenčíne konala provinciálna kapitula Rehole piaristov na Slovensku. Počas zasadnutia si zvolila nového provinciála, ktorým sa stal P. PaedDr. Juraj Ďurnek SchP.

Provinciálna kapitula sa na zasadnutí nevenovala len voľbe provinciála. Okrem nej zhodnotila i činnosť rehole a piaristických škôl za uplynulé štyri roky. Zaoberala sa aj hľadaním vízie a stratégie rozvoja piaristických diel na nasledujúce obdobie. P. Juraj Ďurnek SchP vystriedal na poste doterajšieho provinciála P. Jána Kováča SchP.

(podľa TK KBS, foto: Mária Melicherčíková)

Pozvánka na PIARFEST

Všetkých rodičov a priateľov Piaristickej spojenej školy v Prievidzi pozývame na 2. ročník záhradnej slávnosti rodiny piaristickej školy PIARFEST, ktorá sa bude konať 5. júna 2015 o 16.00 na školskom dvore.

Čo vás (nás) čaká?

Stretnutie s priateľmi, tanec, súťaže, zábava, volejbalový turnaj rodičov, guláš a mnohé iné. Tešíme sa na stretnutie s Vami.

Foto: www.piaristi-pd.eu - Piarfest 2014

Naše centrum je Božím sanatóriom

Andrej Darma je kňaz, ktorý má už 13 rokov na starosti pastoračiu mládeže v našej diecéze. Narodil sa v roku 1977 v Piešťanoch, detstvo a mladosť prežil v Banskej Bystrici. Po štúdiu v kňazskom seminári bol rok a pol kaplánom v Martine a od januára 2003 pôsobí v Španej Doline v Diecéznom centre mládeže. Zhovárali sme sa s ním o Centre prijatia, ktoré funguje v Španej Doline.

Témou nášho farského časopisu tento mesiac je prijatie a prijímanie. Hneď som si spomenul, že by sme mohli predstaviť Centrum prijatia v Španej Doline. Ako by si stručne niekomu nezainteresovanému toto miesto, tento projekt predstavil?

Centrum prijatia je časťou činnosti Diecézneho centra mládeže Maják. Ide o miesto stáleho prijatia pre mladého človeka, miesto otvorených dverí a srdc, miesto spoločenstva, modlitby, práce, zábavy, sebaobjavenia a objavenia iných, skúsenosti živej Cirkvi a stretnutia s Bohom.

Centrum prijatia vytvára spoločenstvo tímakov (dobrovoľníkov), ktorí sa rok svojho života rozhodli venovať mladým a žiť komunitným spôsobom spolu s dvoma kňazmi. Toto základné spoločenstvo sa snaží žiť každodenný kresťanský život inšpirovaný evanjeliom. Vytvára zázemie a „rodinu“ pre všetkých mladých, ktorí sem prichádzajú. Je to miesto, kde sú mladí prijatí takí, akí sú, kde ich berieme vážne, kde ich počúvame a zároveň kde sa oni sami navzájom inšpirujú k životu podľa viery. Je to miesto, kde je mladý človek ponorený do Božej atmosféry, môže v nej dýchať a žiť.

Rovnakú túžbu po autenticite života, ako majú dnešní mladí, mali aj apoštolí, ktorí chceli vidieť zblízka, ako Ježiš žije, aby sa od neho sami mohli naučiť ako žiť. Vyslovili teda svoju otázku: *Učiteľ, kde bývaš?* On ich po-

zýva k sebe: *Pod'ite a uvidíte*. Rovnako je to aj s centrom prijatia, kde mladých pozývame k nám do „kuchyne“ - domov, aby sme sa spoločne učili žiť. A tak je centrum prijatia veľkým die- lom Božej lásky pre každého, kto má túžbu žiť plnosť, pre toho, kto hľadá spoločenstvo, načerpanie, oddych, inšpiráciu a domov.

Ako to funguje? Kto a kedy môže prísť na Španiu Dolinu? Musí sa nejak zaregistrovať, alebo stačí jednoducho prísť?

Centrum prijatia je stále otvorené pre každého mladého človeka, ktorý chce prísť a spolu s nami prežiť zaujímavý čas. Existujú však aj chvíle, kedy aj samotná komunita tímakov a kňazov musí načerpať, aby mohla v dobrej kondícii a čerstvá prijať prichádzajúcich mladých. Vždy sú tieto časy uvedené na našej internetovej stránke www.dcmmajak.sk tak, aby si to mohol každý z mladých overiť. Týchto časov, kedy centrum prijatia nie je otvorené, je naozaj málo. Vždy je však lepšie, keď sa nám mladí ozvú, teda napíšu na kontakt@dcmmajak.sk alebo zavolajú na číslo: 0905 746 805. Tak sa môžeme aspoň na nich tešiť. Dobré je, ak si donesú spacák, prezuvky, veci osobnej hygieny a prípadne niečo do hrnca a do chladničky. Samozrejme nič nemôže byť prekážkou, aby prišli. Všetko máme, ako doma :-). Program Centra je štruktú-

rovaný, pričom na všetko podstatné máme čas (modlitbu, tvorivú činnosť, zábavu, oddych, zdieľanie, spoločensť, svätú omšu, spoveď, rozhovory, prácu...). Všetko robíme spolu a je, samozrejme, aj čas na čosi osobné. Niektoré víkendy Centra prijatia sú zamerané na rôzne zaujímavé témy. Všetko je na našej webovej stránke.

Inšpirovali ste sa pri zriadení Centra prijatia podobným projektom niekde inde?

Prvé centrum prijatia vzniklo pred 36 rokmi v českej horskej dedinke Příchovice, kde bol za trest internovaný český kňaz Miroslav Šimáček, za ktorým tam postupne spontánne prichádzali mladí ľudia, aby spoločne prežívali čas a inšpirovali sa vo viere. Neskôr sa tento model rozšíril aj do celej Českej republiky a rovnako aj na Slovensko, kde začal fungovať ako prvý práve v našej diecéze, a to v Španej Doline. Postupne sa svetlo z Majáku (DCM) rozšírilo aj do iných slovenských diecéz (Trnavská arcidiecéza - DCM Archa - Bojničky, Spišská diecéza - DCVČ Premeny Važec, Košická arcidiecéza - Dom Anky Kolesárovej - Vysoká nad Uhom).

Predpokladám, že Centrum má silné príbehy ľudí, ktorí v ňom zažili svoje osobné prijatie, zmenu, úplne iné nasmerovanie života. Sú nejaké, ktoré sú pre teba najsilnejšie?

Je pravdou, že príbehov je neskutočne veľa a neustále nové a nové sa dejú pred mojimi očami. Spomínam si na mnohých mladých, ktorí od úplnej uzavretosti a niekedy aj smútku postupne vďaka Božej milosti prešli cestu k otvorenosti, darovaniu sa a službe voči iným. A naozaj nezáležalo na tom, kto z akých ťažkých podmienok pochádzal. Teraz ich stretávam ako žiarivých mladých ľudí plných radosti a života. Alebo je pre mňa

radosťou vidieť ovocie sviatosti zmierenia, kedy mladí vyjadrujú najhlbšie zápasy a bolesti svojich životov a sú uzdravovaní Božou milosťou. Centrum je naozaj Božím sanatóriom pre každého z nás. Každý príbeh je silný, každý je originálny. Ak človek dovolí Bohu, aby ho formoval, vidí zázraky. Samotné svedectvá mladých sú na našej webstránke alebo aj v knihe, ktorú sme vydali pri príležitosti 15. výročia DCM pod názvom *Prijmite*.

Atmosféra Centra prijatia na Španej Doline dáva priestor aj nachádzaniu povolání. Sú nejakí kňazi alebo rehoľníci, ktorí svoje povolanie našli práve tu?

Napriek tomu, že našu skratku DCM niektorí prekladajú ako *dohadzovač cirkevných manželstiev*, pretože sa tu naozaj veľa mladých spoznáva, tak je to miesto aj objavovania povolania k zasvätenému životu. Mladí stále aj túto otázku v sebe riešia. Niekoľkých chlapcov, čo k nám chodili, máme v seminári, niektorí sú kňazmi, máme

aj rehoľné sestry či už v činných, alebo v kontemplatívnych rehoľiach.

Je pre teba ako kňaza táto pastoračia náročná? Stíhaš držať krok s dobou?

Služba v Centre je nádherná a samozrejme aj náročná. Nádherná v zázrakoch, ktoré môžem vnímať na mladých ľuďoch, i v tom, že môžem žiť s nimi dennodenne a vidieť ich krásu, dynamiku, otvorenosť, túžbu rásť, ich dobrotu srdca, ich elán. Ťažká je v tom, že som konfrontovaný s vlastnými limitmi, ktoré mi bránia byť viac pre nich tým, čo potrebujú. A náročná je aj v množstve mladých, ktorí sa stále menia a prichádzajú noví a noví a to nie je ľahké neustále a neustále vstupovať do hlbokého vnútorného vzťahu s nimi, po ktorom oni tak veľmi túžia. Znamená to byť neustále v odhalení, byť schopný prijať každého, kto prichádza. Avšak aj toto je miesto môjho rastu.

A byť na pulze doby, čo to znamená? Pre mňa je to žiť autenticky evanjelium, po ktorom každý z nás túži, lebo jeho náplňou je skutočná láska, schopná prijať každého takého, aký je a kráčať spolu s ním kúsok jeho cesty. Myslím, že tomuto rozumie každá do-

ba. A čo sa deje na povrchu a aká je forma či móda, to je prakticky jedno.

Diecézne centrum mládeže minulý rok oslávilo svoje 15. výročie. Aké výzvy máte do budúcnosti? Čo chcete ponúkať mladým ľuďom v ďalších rokoch fungovania?

Vízia je jasná. Ponúkať mladým stretnutie s Kristom tam, kde sú, pozvať ich k rozhodnutiu sa pre Neho a pomáhať im v Jeho nasledovaní, aby sa stávali viac človekom, ako o tom hovoril sv. Ján Pavol II.

Centrum prijatia chce byť neustále miestom, ktoré vytvára domov pre každého mladého, ktorý ho hľadá. Miestom života, srdcom Boha stále prítomným a otvoreným. A ostatné činnosti Centra ako Kurz osobnej formácie (kurz Animátorskej školy, pozn. red.), Misijná škola, Kvetný víkend, Festival umenia Krásy, Tajomstvo, Svetové dni mládeže a iné chcú pomáhať mladým rásť a objavovať v nich to, čo do nich vložil Boh.

Všetkých mladých pozývam spolu s nami vydať sa na toto dobrodružstvo.

Za rozhovor d'akuje Alojz Vlčko
Foto: Archív DCM Maják

Na svätej omši slávime podstatu svojho bytia

Mnohí z nás chodia na svätú omšu veľmi často. Niektorí možno každý deň, niektorí aspoň v nedeľu. Každý z nás ju však prežíva rozdielne. Svätá omša je totiž tajomstvom. O čo pri nej vlastne ide?

Foto: Mária Melicherčíková

Keď učeníci hovorili o Eucharistii, nazývali ju „lámanie chleba“. Ježiš pri stole neláme chlieb len preto, aby ho nejako rozdelil. On tu láme seba a dáva sa učeníkom. Nechce byť len sám pre seba. Chce sa rozdať nám všetkým. Vyjadruje tak svoju lásku.

Je zaujímavé, že v Božom slove učeníci chápu význam Eucharistie častokrát až po tom, čo prežijú nejaké sklamanie alebo krízu. Aj my častokrát nepochopíme svätú omšu hneď po tom, ako sa obrátíme. Môže nám to trvať roky. Možno až keď prežijeme nejakú osobnú krízu, veľkú opustenosť, keď nám jednoducho nezostane nič, pochopíme, čo to Ježiš urobil a čo robí na každej svätej omši.

Budovať vzťahy

Existuje niekoľko predpokladov na to, aby sme prežili svätú omšu tak, ako nás k tomu pozýva Ježiš. Ak chceme pristúpiť k svätému prijímaniu, musíme predovšetkým vystúpiť sami zo seba. A preto skôr, ako sa zmierime s Bohom, mali by sme sa zmieriť sami medzi sebou. Musíme sa pozrieť na svoj život a spýtať sa samých seba, ako sa vlastne dokáže-

me dávať. Dokážeme komunikovať vo svojej rodine, v práci? Vieme komunikovať i so susedmi, s ktorými sa občas pohádame? Dokážeme svojej manželke, deťom, príbuzným, priateľom vyjadriť svoju náklonnosť a lásku?

Nie sme schopní prijímať, ak nie sme schopní dávať, ak nie sme uzatvorení len vo svojom vlastnom ja a nevieme s druhými komunikovať, odpúšťať im, žehnať, modliť sa za nich či sa s nimi iba jednoducho rozprávať.

Mnohí ľudia sa snažia „vygumovať“ vzťahy zo svojho života a myslia si, že vzťah s Bohom im stačí. Celé naše kresťanstvo však stojí na vzťahoch! My musíme byť ľuďmi vzťahov, žiť v spoločenstve - Cirkvi. Číže vzťahy, komunikácia, dialóg, otvorenosť, načúvanie, to sú prvé predpoklady na to, aby sme mali účasť na Eucharistii.

Mať čisté a horiace srdce

Druhým predpokladom je vyznanie našich slabostí. Nejde tu však len o vyznanie hriechov, ale aj o pravdivý pohľad na náš život, na to, ako to s nami skutočne je. Prijatť pravdu o sebe častokrát nie je jednoduché, ba je to priam bolestné. Ale zároveň to znamená, že môžem prijímať aj Eucharistiu - Boha, ktorý nevidí moje masky a pretvácky, ale vidí ma takého, aký skutočne som.

Musím mať pred Bohom čisté srdce. No nielen čisté, ale i horiace! A to je tretí predpoklad prijatia Eucharistie. Ak naše srdce nebude horieť túžbou a vášňou po Bohu, sväté prijímanie bude pre nás len akýmsi pokrmom, ktorý prijímame, ale ovocie toho nikdy neprežijeme.

Čo rozohňuje naše srdce? Čo mu dáva oheň? Je to predovšetkým modlitba, teda stretnutie sa s Bohom, a Božie slovo, ktoré nám otvára tajomstvá viery. Možno by bolo dobré, keby pred každou

svätou omšou stál niekto vo dverách chrámu a pýtal sa prichádzajúcich: „Modlil si sa tento týždeň? A čítal si Božie slovo?“ Lebo ak nie, naše srdce nemá čím horieť.

Iba modlitba a Božie slovo môžu dať srdcu oheň, ktorý dokáže stráviť Eucharistiou a priniesť bohaté ovocie v našom živote i v živote Cirkvi. Preto je aj svätá omša usporiadaná tým spôsobom, že na začiatku vyznávame svoje hriechy a ľutujeme ich, aby sa naše srdce otvorilo a vyčistilo, a potom počúvame Božie slovo, aby sa rozhorelo, aby sme následne Eucharistiou neprijali zbytočne a nadarmo.

Odovzdať sa Bohu

Predpoklady, aby sme mohli pristúpiť k Božiemu stolu, však idú ešte ďalej. Boh nechce len naše otvorené srdce, chce celých nás. Chce, aby sme umierali tomu, čo je v nás sebecké. My ako údy Cirkvi sa lámeme pre druhých. Preto aj jeden druhému podávame cez svätú

omšu ruku na zmierenie, a tak sa dávame a vzájomne prijímame. Neprijímame sa teda len pod spôsobom chleba a vína, ale tiež pod spôsobom často neprijemných bratov či sestier, ktorých máme okolo seba, pretože im vydávame v Ježišovi Kristovi svoj život.

Uvedomme si, že keď prichádzame na svätú omšu, prichádzame sem sláviť podstatu svojho bytia. Na oltári sa uskutocňuje presne to, čo máme žiť. Máme odumierať sebe, nechať sa rozlomiť, nežiť len pre seba, ale dávať sa druhým. A to všetko z lásky, ako to urobil Ježiš. To prvé, čo sa od nás očakáva, je však nechať sa vtiahnuť do Ježišovej obety ako tí, ktorí sú obdarovaní.

Keď pochopíme, čo sa deje na svätej omši, nikdy sa už na nej nebudeme nudiť. Keď sa sami staneme Eucharistiou pre svet, vtedy budeme na Eucharistii aj skutočne prítomní. Vtedy pochopíme svätú omšu a budeme ju aj skutočne sláviť.

- P. Juraj Ďurnek SchP -

Priятие s láskou seba samého

„Láska k blížnemu bez lásky k sebe samému neexistuje,“ tvrdí Walter Trobisch. No je tiež pravda, že skutočná láska k sebe samému sa zakladá predovšetkým na plnom prijatí vlastného života takého, aký je, bez znechutení a rezignácie. O seba prijatí budú aj tieto riadky, o ktoré sa s nami podelila psychologička Mgr. Mária Kačániová.

Zmierenie sa, odpustenie. Dôležité je prijať doterajší priebeh nášho života, prijať svojich rodičov, ich výchovu, svoju povahu. Chceli by sme byť iní, mať iné schopnosti, priateľov, iné povolanie, byť u všetkých obľúbení. Mnohí žijú nezmierení so sebou, nespokojní s okolím, hnevajú sa na ľudí, ktorí im túto cestu pripravili, protestujú proti Bohu, ktorému svoj osud vyčítajú. Nežijú v prítomnosti, a tak premeškávajú svoj život.

Bud' me vyrovnaní

Dôvodom nezmierenosti je porovnávanie seba s ostatnými. Bud' sa znevažujeme a podceňujeme, alebo sa nútíme k pocitu, že treba byť vždy „super“. Skúsme sa radowať zo seba samého, byť v kontakte

so sebou. Som jedinečný, ako aj moje skúsenosti a prežívanie.

Zmierenie v sebe zahŕňa vyrovnanie sa s ranami minulosti. Pripustime si krivdy a bolesti, ktoré sa udiali - nepotláčajme ich, ale vyťažme z nich maximálny prínos. Dokonca aj straty môžu byť prínosom - skrze Božiu milosť, ako aj neustálu snahu dôverovať. „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.“ (Flp 4, 13)

Mnohí sa domnievajú, že sú so sebou zmierení, ale pri neúspechu pozorujú, ako ťažko ho zvládajú. „To nemôže byť predsa pravda. To sa mi nesmie stať. Som beznádejný prípad. Nikdy to nedokážem.“ Nasleduje sebaobviňovanie.

Všetko prijímajme s Láskou. Napr. aj modlitba „Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa

nado mnou hriešnym“ môže premieňať pocity hnevu, neprijatia, odsúdenia. Ak pocity potlačíme, brzdí nás to. Pýtajme sa Boha, čo tým chce povedať. Odovzdávajme sa mu, ved' on sa o všetko postará. Prináša to pokoj a riešenia. Boh nás s Láskou nielen prijíma, ale aj premieňa.

Buďme slobodní

Sebaprijatie zahŕňa slobodu voči sebe samému, voči všetkému, čo máme a kým sme. Miesto trápenia sa nedostatkami môžeme využívať dary, ktoré už máme. Učme sa vidieť hranice našich ľudských možností, psychických schopností, emocionalitu, citlivosti, slabostí.

Hranica medzi tým, čo človek nemôže, a tým, čo nechce, je obvykle veľmi tenká. Často môžeme len veľmi málo, pretože málo chceme. Možnosti človeka sa zväčšujú, ak vzrastie zdravá viera v seba. Umožnime našim želaniam uskutočniť sa. Prijatie vlastného života a láska k nemu bude možná, ak po nej naozaj zatúžime. Skúsme si spomenúť na nedostatky, slabosti, obmedzenia, hriechy. Všetko, za čo sa najviac hanbíme. S týmito „odpornými vecami“ sa snažme vnímať, že sme Bohom milovaní, akceptovaní. Prosme, aby sme zakúsili láskavý Boží pohľad. Nebojme sa, že tí, ktorí nás milujú, sa za nás budú hanbiť. Boh sa za nás nehanbí. Je hrdý na svoje dielo, na nás. Dáva každý deň novú šancu a nádej. „*Pán za mňa dielo dokončí. Pane, tvoje milosrdenstvo je večné; neopust' dielo svojich rúk.*“ (Ž 138,8)

Nechajme sa milovať

Existuje v našom živote rovnováha medzi správne chápanou láskou k sebe samému a láskou k blížnemu? Neriadime sa mylne chápanou šlachetnosťou, ktorá si všetko odopiera, ale zároveň si vo vzťahu k druhým pestuje pocit sebalútosti? Nevyčítame občas druhým, že nedoceňujú naše úsilie, prácu, obetavosť, nasadenie?

Ako sa naučím sám seba prijať, sám seba správne milovať? Tým, že sa nechám milovať.

Prijímať sám seba môžem vtedy, keď ma prijímajú iní; milovať môžem len vtedy,

ak som milovaný a umožním iným milovať ma. A čo ak sa tak nestane? Čo keď taký nedostatok lásky nikto nenaplní? Čo s takým človekom, ktorý vyrastal bez otcovskej, materskej lásky; na ktorého dolieha doma, v škole, v zamestnaní len kritika a výčitky? Ak je pravda, že človek prichádza k sebe vo vzťahu s druhým - čo sa stane, keď nemá toho druhého? Nezostane sám? Neostáva mu len útek k narkománii, závislostiam a sebauspokojovaniu akýmkoľvek spôsobom? Začína sa točiť v začarovanom kruhu: **nemôže milovať seba, ani druhých, pretože nie je sám milovaný - a je nemilovaný, pretože sám nemiluje. Božie prijatie a Láska je odpoveďou.**

Z básne „MILOVANEJ“:

„*Si tá, ktorú som túžil mať'...*

Stvorit' t'a, dat' ti svoj život a navždy t'a milovať'...“.

Usilujme sa zmieriť sa s Bohom, sami so sebou, s inými. Každý deň po kúsku sa snažme prijímať seba a okolnosti navôkol. Prestanú tak pôsobiť mechanizmy sebaničenia. Človek tak nie je k sebe tvrdý, ale je schopný nazerat' s láskou na seba a svoj život a byť k sebe trpezlivý a láskavý. V rodine, zamestnaní, službe. Doprajme si to, čo chceme dopriať iným.

-zš-

(Spracované podľa: ver.cz, zb. básní „Láskou odetý“ od T. S., duševnezdravie.sk; Trobisch, W.: *Miluj sám seba, abys mohl milovat' druhé lidi i Boha.* Kompas, 1993)

Foto: Silvia Kobelová

Matka milosrdenstva

Máj je tradične aj mariánskym mesiacom. Vo svetle už ohláseného pripravovaného jubilejného Roka milosrdenstva, ktorý začne 8. decembra, pápež signalizuje, že Božie milosrdenstvo je spojené aj s osobou Panny Márie.

Mária pod pôsobením Ducha Svätého vidí celé dejiny ako súčasť Božieho plánu. O týchto dejinách hovorí ohromnú vec. Tvrdí, že „Božie milosrdenstvo sa prelieva z pokolenia na pokolenie“, na všetkých, ktorí oň stoja a prosia. Dokonca aj Martin Luther vnímal Pannu Máriu ako tú, ktorá žije z čistej milosti. Nazval ju „prototypom čistej milosti“. Mária vnímala nielen dejiny ako predmet Božieho milosrdenstva, ale aj seba samú. Keď videla, ako jej samej Boh prejavil svoju milosť a milosrdenstvo, vyhlásila vo svojom speve, že sa o tom, čo jej urobil Boh, bude hovoriť vo všetkých generáciách: „Všetky pokolenia ma budú nazývať blahoslavenou.“ Teda Mária na sebe zažila Božie milosrdenstvo a je jeho výrečným svedkom. Aj cez ňu nám Boh prejavuje svoju dobrotu, blízkosť, pomoc a nežnú lásku.

Mariánske modlitby

Vyjadrením toho, že Boh nám dobrotivo pomáha skrze Máriu, je aj mnoho mariánskych modlitieb. V 3. storočí vznikla modlitba Pod tvoju ochranu sa utiekame. Pôvodný text bol Do tvojho milosrdenstva sa utiekame. Istota veriaceho v Božiu pomoc prejavenu skrze Máriu sa zrkadlí aj v modlitbe Ave Maris Stella (Zdravas, Hviezda morská) z 9. storočia: „Trestancom sním putá, slepcom zažni svetlo, odvráť zlo, by dušu vždy len dobro stretlo. Ukáž sa sťa matka, aby skrze teba ujal sa nás ten, čo pre nás zišiel z neba.“

Salve Regina je jednou z najznámejších modlitieb. Pochádza z 11. storočia. V tejto modlitbe sa obraciame k Márii ako k tej, ktorá je prejavom Božieho milosrdenstva pre nás: „Mária, Matka milosrdenstva...obráť k nám tie svoje premiľované oči.“

Foto: Mária Melicherčíková

Aj v mariánskej antifóne Alma Redemptoris Mater z 12. storočia je zvolanie peccatorum miserere (zmluj sa nad nami hriešnymi). V Loretánskych litániách, ktorých pôvodná verzia siaha do 12. storočia, sú zvolania „Matka Božej milosti, uzdravenie chorých, útočisko hriešnikov, útecha zarmútených a pomocnica kresťanov“. Máriu ľudia vždy vzývali v rozličných náročných situáciách, nielen pri prírodných katastrofách, v dobe hladu a moru, ale aj v čase vojny a krutej vlády v krajine.

Mária, ktorá rozväzuje uzly

Už v 2. storočí cirkevný otec Irenej z Lyonu nazval Máriu ako tú, ktorá „rozväzuje uzly“. Ona je tá, ktorá pomáha rozuzliť rôzne druhy uzlov v našom osobnom živote, v našich vzťahoch

hoch, v našej duši a v neposlednom rade uzly spôsobené naším hriechom a vinou. Táto zbožnosť priniesla zvláštne plody, a to aj v podobe zbožnosti k Panne Márii, „Panne ničomníkov“. Mária bola vzývaná ako patrónka hriešnych, tých, čo zlyhali, zlodejov a podvodníkov. Hriešni ju vzývali o milosť, aby sa postavila na ich stranu.

Takýto portrét Márie nemá nič dočinenia s ľahkovážnosťou pri pohľade na Máriu. Je solídne zakorenený vo viere, aj keď trochu humorne vyjadrený v ľudovej zbožnosti. Niekedy sa zdá, že Mária pod svoj plášť skrýva príliš veľa ľudí, aj tých, čo by tam nemali podľa nášho názoru byť.

Ravensburg je známy úctou k Panne Márii s ochranným plášťom. Podľa starého germánskeho práva ak matka zakryla dieťa svojím materským plášťom, aj keby sa narodilo mimo manželstva, bolo týmto úkonom vyhlásené za man-

želské (filii mantellati). Touto nábožnosťou k Panne Márii s ochranným plášťom si uvedomujeme, že všetci sme sa narodili v hriechu, ale stali sme sa Božími deťmi. Modlitba o Máriinom ochrannom plášti sa často modlila počas bombardovania v II. svetovej vojne.

Napokon treba spomenúť úctu k Matke ustavičnej pomoci, ktorej Jubilejný rok sa začne 27. júna. Bude sa konať z príležitosti 150. výročia obnovenia úcty k Matke ustavičnej pomoci. V r. 1866 odovzdal pápež Pius IX. redemptoristom ikonu s mandátom: „Urobte ju známou po celom svete.“

Rok Božieho milosrdenstva a ďalší rok Panny Márie. Aj ona nám pomôže plnšie prežiť očakávané milostiplné jubileum a znovu načerpať z prameňov spásy.

Rastislav Dluhý C.Ss.R.

šéfredaktor mesačníka Slovo medzi nami

Máte radi bryndzu?

Ja veľmi. Kupujem a ochutnávam ju už roky, všade, kde je to možné, veriac, že sa mi podarí objaviť tú najlepšiu. Vďaka tejto záľube (či slabosti) som už spoznala mnoho salašov a predajní, kde je bryndza naozaj veľmi dobrá. Ale tú pre mňa najchutnejšiu som objavila len pred pár týždňami v Kláštore pod Znievom. Čím je výnimočná? Chutí láskou. Láskou k blížnemu.

Zariadenie Dobry pastier v Kláštore pod Znievom, kde som mohla okúsiť nielen bryndzu, ale aj iné dobroty z prebytkov farmárskej činnosti, je miesto, kde sa dajú nájsť kvalitné farmárske produkty, ale najmä miesto, kde známe slová „miluj blížneho svojho ako seba samého“ je možné objaviť aj v bežnom, okolo nás plynúcim živote.

Vznik myšlienky

Otec Vladimír Maslák, zakladateľ zariadenia, začal realizovať túto myšlienku s asi desiatimi chlapmi v roku 2007. Dnes ich tu býva už vyše 200.

Srdce otca Masláka neodmietne nikoho, kto potrebuje pomoc a súhlasí s dohodnutými pravidlami.

V jeho zariadení našli útočisko mnohí bezdomovci, ktorí by inak boli počas zimy na ulici zamrzli.

Mnohých prijal už s omrzlinami a mnohých aj pochoval, keď prišli neskoro...

Pán farár sa nevyhýba žiadnej fyzickej práci, zabezpečuje duchovnú službu, vybavuje rôzne úradné záležitosti svojich klientov, zásobovanie a chod celého zariadenia.

Napriek tomu je vždy milý a usmiaty.

Denný program

Nezastupiteľné miesto v živote tejto komunity má práca a modlitba. Každý deň začína rannými chválami. Po raňajkách sa chlapi rozídu za prácou a pred obedom sa opäť zídu pri ruženci.

Potom práca a večer svätá omša, na ktorej spieva vlastný spevokol a zúčastňujú sa jej takmer všetci muži. Svätá omša sa slúži i v kaplnke v domove pre chorých. Je tu nainštalovaná kamera a chorí, ktorí nemôžu zísť po schodoch do kaplnky, takto môžu sledovať sv. omšu v spoločenskej miestnosti. Podľa otca Masláka je modlitba veľkým posilnením pre týchto ľudí.

Napriek mnohým problémom sa komunita darí dobre hospodáriť, a tak zabezpečovať potreby svojich členov. Majú svoju pekáreň, dielne na kov, drevo, výrobu sviečok, šijacie stroje, ale aj pohrebné služby. Chovajú všetok dobytok, z ktorého je úžitok - kone, prasatá, kozy, ovce, kravy a sliepky. Vyrábajú rôzne druhy syrov, tvaroh, bryndzu, korbáčiky. Majú vlastné mäso, mlieko, vajíčka, dopesťujú si zeleninu, zemiaky. So svojimi prebytkami sa radi podelia.

Môžeme pomôcť

V niektorých oblastiach sú však členovia komunity stále odkázaní na pomoc od iných ľudí. Okrem finančnej pomo-

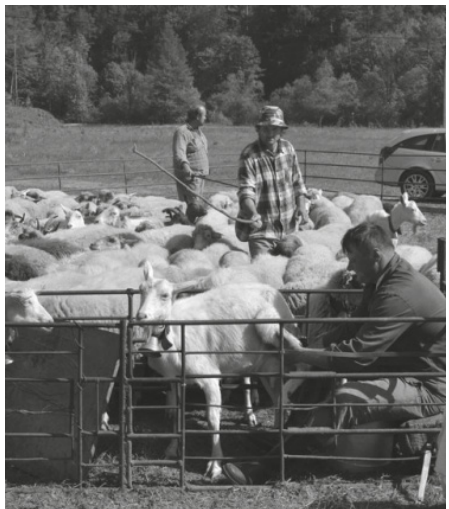
ci je pre nich veľmi potrebné najmä pánske šatstvo akéhokoľvek druhu, veď ošatiť také veľké množstvo ľudí nie je jednoduché.

Klub priateľov misií pripravuje v mesiaci máj materiálnu a finančnú zbierku pre potreby zariadenia Dobrý pastier v Kláštore pod Znievom. Ak chcete podporiť toto Božie dielo, môžete si už teraz pretriediť svoj šatník a vyradiť pánske veci, bez ktorých sa obídete. Opraté a čisté veci pripravte prosím do igelitových tašiek alebo vriec. Najviac potrebné sú pánske vetrovky, bundy, spodné prádlo, tričká, pulóvre, nohavice, tepláky, ponožky, uteráky, obliečky, deky a pod.

O termíne zbierky budete informovaní prostredníctvom farských oznámov.

V prípade záujmu o finančnú podporu formou zakúpenia prebytkov z farmárskej činnosti zariadenia Vám bližšie informácie poskytneme na čísle 0948 418 169.

Elena Cagaňová
členka Klubu priateľov misií
Foto: ozdobyapastier.eu

Cesta rodiny je totožná s cestou Ježiša Krista

Máj je čas lásky. Čas, keď sa aj v svetskom prostredí akosi viac pripomína láska medzi ľuďmi. Čas na pripomínanie si lásky však neprichádza len teraz v máji. Ako príklad úvahy o láske vám prinášame list. Nie je ľúbostný, a predsa je plný lásky. Je to list manželke. Jej životné jubileum sa pre manžela stalo príležitosťou na pripomenutie si daru Božej i ich vzájomnej lásky.

Drahá Anna!

Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý Ťa priviedol pred 50 rokmi do tohto sveta ako svetlo a zvesť Božieho kráľovstva.

To, čo Ti Pán dáva, je darom pre všetkých okolo Teba. On je láska, ktorá k Tebe prichádza, ktorá Ťa preniká a ktorá všetko ostatné stavia do tieňa. Tak aj láska, ktorú som Ti kedysi dal, zostala v tieni a skoro nič z nej nezostalo, aby bola nahradená novou láskou zhora. Prerod bol pomalý, bolestný a mnoho z toho ťaží doteraz. Vo veľkom svetle aj to, čo sa vtedy javilo svetlom, je tmou. Nové svetlo vychádza z Tvojho vnútra a osvetľuje i premieňa. Život v láske je životom v premieňaní. Každý deň, ktorý dávaš mne i druhým, je darom do tej miery posväteným, ako je požehnaný Božou milosťou a zbavený ľudskej povrchnosti bolesťou v prerode a utrpení. Tvoje bolesti tela i utrpenie duše pretvárali našu lásku, aby sa podobala Božej láske. Možno nepoviem nič nové, že nielen Tvoje. Ale napriek tomu všetkému, akokoľvek je terajší náš vzťah nepodobný tomu pôvodnému, je ďaleko od vzťahu, ktorý umožňuje manželská sviatosť v plnosti. Nekonečne dobrý Boh nás spolu i každého zvlášť povzbudzuje i uschopňuje k ďalšiemu zdokonaľovaniu v svojej prítomnosti k brá-nam kráľovstva, aby po oslobodení od pút telesnej žiadostivosti sme zostali pripravení vstúpiť.

Tvoja láska, ktorá je rovnako Božím darom i ovocím tvojho úsilia, je povzbudením i pre mňa. Tvoja viera, ktorá zakúša čoraz menej kolísaní

a ochabnutí, dáva istotu i mne. Tvoja aktivita ma povzbudzuje k väčšiemu otvoreniu sa iným. Veľa je toho, čo si mi dala za tie roky. A aj to, čo mi robilo problémy, v konečnom dôsledku dobrý Boh obracia na dobré tým, že pestuje v nás trpezlivosť, ohľaduplnosť a toleranciu.

Dovoľ mi poďakovať sa Ti za všetko to, čo si mi dala - či už vedome ako obeť alebo dar, alebo nevedome - toho, si myslím, bolo viac - svojimi postojmi a oddanosťou Božej vôli. V Božej vôli, ktorá akceptovala naše „áno“ spreď viac ako 23 rokov, sa postupne naše manželstvo zmenilo z telesného na duchovné, zo zväzku žiadostivosti na zväzok zodpovednosti, zostávajúc stále požehnaným zväzkom schopným ďalšej transformácie.

Nekonečná trpezlivosť Božia nám ukázala cestu i pri prijímaní nášho syna, keď Božie víťazstvo je víťazstvom trpezlivosti nad tvrdohlavosťou, lásky nad prirodzenosťou a viery nad žiadostivosťou.

Nech Ťa Pán ochraňuje od zlého a nech Ťa požehnáva svojím zdvihnutým ramenom, nech Ti ukazuje cestu a pomáha niesť kríž.

S pomocou Matky Božej, svätého Jozefa, patróna rodiny, i tvojej svätej patrónky Ti vyprosuje

Tvoj manžel

Manželia, ktorí sú protagonistami listu, sú naši farníci. Mená i údaje sú však zmenené. Titulok článku bol tiež súčasťou listu.

Ponuky pre rodiny, snúbencov a manželov

V poslednom čase hľadali v Diecéznom pastoračnom centre pre rodinu pomoc pri riešení svojich manželských kríz viaceré veľmi mladé páry. Zväčša mali za sebou pomerne dlhú dobu chodenia, ale po relatívne krátkom čase manželského života čelia „vážnym“ komplikáciám.

Prosia o pomoc, pretože zvyčajne sú obaja veriaci. Majú túžbu zostať spolu, nie rozvieť sa, a preto si vážim, že prichádzajú. No okrem hľadania pomoci konkrétnemu páru sa často pýtam sám seba: Kde sa stala chyba? A čo robiť, aby sa toto nestalo iným? Ponúkam vám preto niekoľko tipov ako prehĺbiť svoje manželské spolužitie či už v rámci stretnutí v našej diecéze, alebo v rámci rôznych programov po celom Slovensku.

Do vzťahov sa musíme naučiť investovať čas a sily nielen v rámci „randenia“, ale dlhodobo. Veď je to naša najdôležitejšia investícia v živote. Ak sa to tak nedeje, je to často preto, lebo veľakrát mylne predpokladáme, že to pekne „príde samo“.

Krása vo vzájomnom spolužití v rámci celoživotného vzťahu však nikdy nepríde „sama“. Vždy je za

ňou ťažká škola života lásky v dobrom i zlom. Je na každom páre, či sa nechá v rámci svojho života viesť múdrosťou iných párov, alebo si život zariadi „po svojom“.

Aktuálny zoznam ponúk:

Hnutie kresťanských rodín ponúka **duchovnú obnovu pre manželov**: „Originálne manželské rekolekcie“. Obnova sa bude konať ešte v termíne: 20.11.2015. Ďalšie informácie podmienky a inštrukcie k prihláseniu nájdete na www.hkrsr.sk.

Občianske združenie Manželské stretnutia už viac ako 20 rokov ponúka v rámci dvoch letných turnusov priamo v Banskej Bystrici **9 dňový program pre celé rodiny**.

Aktuálne sú na tohtoročný program stretnutí zverejnené prihlášky. Viac informácií sa dozviete na stránke www.mstretnutia.sk.

Pre snúbencov (ešte skôr ako prídu na farský úrad oznámiť svoj zámer zosobášiť sa) odporúčam absolvovať programy vzdialenej prípravy na manželstvo, ktoré prebiehajú v rôznych mestách Slovenska a ktoré podľa nových štandardov prípravy vypracovala a schválila Rada pre rodinu KBS. Viac informácií, termíny a miesta stretnutí sa dozviete na stránke www.domanzelstva.sk.

Centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy ponúka v penzióne Zornička na Donovaloch víkendové stretnutia **pre bezdetné manželské páry**. Prvý turnus je pre páry, ktoré sa takéhoto programu ešte nezúčastnili, druhý pre tých, ktorí už takýto program niekedy absolvovali. Viac informácií a prihlasovanie nájdete na stránke www.rodinabb.sk/bezdetni-manzelia.

Centrum pre rodinu Banskobystrickej diecézy ponúka víkendovú duchovnú obnovu pre ženy alebo aj mužov, ktorí **trpia v dôsledku straty dieťaťa** po potrate. Najbližšie

stretnutie plánujeme v máji 2015. Viac informácií sa dozviete na stránke www.rachel.rodinabb.sk.

Informácie o aktuálnych **prorodinných podujatiach**, ktoré sa konajú pod záštitou Rady pre rodinu KBS, nájdete na www.rodina.kbs.sk.

V septembri 2015 sa vo Filadelfii uskutoční celosvetové stretnutie rodín so Sv. Ocom. Prípravné **katechézy** na toto svetové stretnutie nájdete na www.rodina.kbs.sk v záložke Udalosti. Tieto katechézy sú komentované a predstavené vždy v poslednú stredu mesiaca vo vysielaní TV Lux v rámci relácie Doma je doma od 17.30 do 18.30, alebo posledný utorok v mesiaci vo vysielaní Rádia Lumen v rámci vysielania Duchovný obzor od 20.00 do 21.30 hod.

ThLic. Marek Iskra
riaditeľ a duchovný správca
Diecézneho pastoračného centra
pre rodinu Banskobystrickej diecézy
Foto: Mária Melicherčíková

„Radšej sa v službe Bohu a bližným zodrat', ako zhrdzavieť.“

sr. Bernadeta Pánčiová

Ak sa naučíme trpieť, dostaneme krídla

Zomrela. Sestra Bernadeta odišla ticho, tak ako žila, 30. marca 2015 vo veku deväťdesiat rokov. Za vrúcnych modlitieb svojich spolusestier, v objatí tých, ktorí stoja pri nás v čase odchodu do večnosti. Pohrebná svätá omša bola slúžená 1. apríla 2015 v Ružomberku, kde je aj sestra Bernadeta pochovaná.

Dcéra Nepoškvrnenej

Sestra Bernadeta Pánčiová z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta - Satmárak založila na Turíce v roku 1975 Rodinu Nepoškvrnenej (RN). Už vtedy Svätý Otec Ján Pavol II. vyzval veriacich, aby sa ružencom zapojili do evanjelizácie. Rodina Nepoškvrnenej každý rok uvila pre Svätého Otca zo svojich modlitieb a obetí duchovnú kyticu.

Od roku 1992 začala vydávať i svoj časopis s názvom Rodina Nepoškvrnenej. Prvým šéfredaktorom bol kňaz Viliam Gabriel, rodák z Dolnej Súče. Časopis spájal sestru Bernardetu s chorými.

Rodina Nepoškvrnenej sa ako lúče slnka rozšírila takmer do celého sveta. Jej členovia sú v Rumunsku, na Ukrajine, v Rakúsku, v Čechách, na Morave, vo Švédsku, v Nemecku, v USA,

v Holandsku, Kanade aj Austrálii. Členom Rodiny Nepoškvrnenej bol aj Svätý Otec Ján Pavol II.

Blízka chorým

Sestričky z Vrúcka boli a sú požehnané charizmou sv. Vincenta, ktorý sa obetavo staral o chorých, chudobných a trpiacich. Aj Bernadeta bola blízka chorým a trpiacim už počas totality. Nebála sa. U nej a v Rodine mnohí trpiaci našli pomoc a duchovnú vzpruhu. Zvláštnosťou bolo, že táto útla žena navštevovala väzňov i chorých ľudí a písala im listy i za komunizmu. Často stála pri ich obrátení, pretože keď človek padne na dno, môže skutočne hľadať pomoc iba u Pána. Bolesť iných ožívali v jej srdci, svojimi slovami a skutkami dodávala odvalu a nádej.

Kto sa stretol so sestrou Bernadetou, stretol sa s Pánom. Bola úplne oddaná Bohu a Panne Márii. Nikoho neodmietla, neodsúdila, ale snažila sa prostredníctvom úpenlivej modlitby, prosby a obety pomáhať.

Sestričky z Rodiny Nepoškvrnenej celé roky navštevovali chorých a väzňov, poskytovali im duchovnú oporu, obetovali sa za bohoslovcov, novokňazov, kňazov. Sestra Bernadeta svojím príkladom priviedla do Rodiny Nepoškvrnenej iba z Prievidze a okolia viac ako tisíc členov.

Keď sme sa jej spýtali, čo robiť s nejakým problémom, s úsmevom nám odporučila modliť sa k Nepoškvrnenej Panne Márii. Viedla nás k dôvere k nej, uistovala nás, že Mária nás nikdy nesklame tak, ako nikdy nesklamala ani ju. Hovorila: „Čím viac budete Máriu prosiť, tým viac dostanete.“ Trpiacim zdôrazňovala: „Ak nemáš hneď odpoveď na svoje volanie, buď trpezlivý, nerozčuľuj sa, nie si sám, čo

trpiš. Boh ti pomôže liečiť rany, pošle ti dobrých lekárov a ošetrovateľov, príbuzných, priateľov. No najviac z nich vie o tebe a pomôže ti najväčší Lekár, Priateľ - Pán Ježiš. Dôveruj mu.“

Aj sestra Bernadeta dôverovala Bohu a lekárom už od mladosti, pretože prekonávala vážne zdravotné ťažkosti jednu za druhou. Veľkú dôveru mala aj k svojim spolusestrám z Rodiny Nepoškrvnej. Potrebovala ich pomoc. Sestre Editke dovolili zotrvať pri nej až do konca. Veľmi milovala spolusestry - rodinu a hovorievala: „Kto slúži a koná s láskou, Boh ho požehná Láskou. Všetky utrpenia a bolesti, ktoré vytrpiš s láskou, budú požehnaním pre druhých.“

Patrónkou tejto sestričky bola sv. Bernadeta Soubirousová, ktorej sa v roku 1858 v Lurdoch zjavila Panna Mária. V roku 1991 sa po páde komunizmu mohla uskutočniť prvá vlaková púť slovenských chorých Rodiny Nepoškrvnej do Lúrd. Tento rok sa chystá už štrnásť vlaková púť.

Patrónka trpiacich

Sestričky z Rodiny Nepoškrvnej a sr. Bernadeta podporovali listami chorých a trpiacich, ktorých utrpenie a potreby doma často nepochopili. Korešpondencia so sestrami sa stala pre nich svetlom. Učili sa dvíhať ťažký kríž prostredníctvom modlitieb a vzájomne si odpúšťať. „Polievali“ svoje zranené miesta modlitbami a obetami.

Sestra Bernadeta svoje utrpenie skutočne obetovala za iných trpiacich. Celé roky ju sprevádzal invalidný vozík. Často sa usmievala, rozdávala radosť, alebo bola pohrúžená do hlbokej modlitby posvätného ruženca. Navštevovali ju kňazi, bohoslovci, aj tí, ktorí sa rozhodovali pre duchovné povolanie. Sestričky boli k návštevníkom vždy milé a pozorné. Ich kaplnka vo Vrícku sa stala útočiskom pre mnohých, ktorí trpeli a prichádzali za nimi.

Sestrička bola posledných viac ako päť rokov úplne pripútaná na lôžko, ktoré sa stalo jej obočným oltárom. Často sa zdalo, že si ju Pán Ježiš už volá. Prijímal sviatosť a spájala sa s trpiacim Kristom tak, ako učila. Hovorievala, že trpieť je puťo lásky s Kristom a ak sa naučíme trpieť, dostaneme krídla. Nabádala trpiacich požehnávať bolesť, a tak ju prijímať cez Pána Ježiša. Vedela dvíhať trpiacich, dodávala im lúče svetla do tmy. Zdôrazňovala, že trpiaca duša si „vydobyje“ u Pána svoju spásu. Sv. Augustín napísal: „Aký hrozný kríž je žiť bez kríža.“ Sestrička vedela trpezlivo vypočuť bolesť a trápenia iných, človek sa mohol u nej vyplakať. Sama akoby ukrývala vlastné utrpenie a svojou pokorou i trpezlivosťou vedela odpovedať tomu, kto to potreboval. Svoje skúsenosti zúročila vo svojich knihách.

Keď sme sa jej pri stretnutí spýtali, či sa dá vyprosiť zdravie, povedala: „Prosme o zdravie.“ Nabádala nás, aby sme nikoho neodsudzovali a neposudzovali, vážili si človeka ako Božie dieťa - či je zdravý a mimoriadne nadaný, alebo chorý, pomalý, neschopný, duševne chorý, nevládný.

Keď sa raz stretla so Svätým Otcom Jánom Pavlom II., povzbudil ju slovami: „Nič si tak neváž, sestra, ako pokoru.“ A to sa jej stalo krédom, pretože pokora je pre človeka najväčšou božskou čnosťou.

Text a foto: Anka G. Vavrová a L. Š.

„Blahoslavení, ktorí trpia v láske a milujú v bolesti.“

sr. Bernadeta Pánčiová

Prijímala utrpenie s láskou (Bl. Mária Pilar Izquierdová Alberová)

Záhľadné choroby a záhadné uzdravenia, smrť v mladom veku. Akoby Mária Pilar Izquierdová bola povolaná urobiť určité veci a následne zabudnúť na seba. Všetky utrpenia však prijímala s láskou. „V utrpení som našla takú obrovskú lásku Ježiša, že som kvôli nej ochotná zomrieť.“

Mária Pilar sa narodila 27. júla 1906 v Zaragoze v Španielsku. Pochádzala z chudobnej, ale zbožnej rodiny. Kvôli chudobe nemohla navštevovať školu. Vo veku dvanástich rokov ochorela na zvláštnu chorobu, ktorú lekári nevedeli pomenovať a ani liečiť. Choroba však ako prišla, tak odišla - po štyroch rokoch Mária záhadne vyzdravela.

Nehoda a uzdravenie

Ako šestnásťročná začala Mária pracovať v továrni. Bola svedomitá, pracovitá a pokorná, spolupracovníčky ju mali rady. V roku 1926 ju cestou z práce zrazila električka. Následkom tejto nehody Mária ochrnula a postupne i stratila zrak. Svoje utrpenie však prijala. Postupom času sa jej izba stala magnetom, ktorý priťahoval čoraz viac ľudí. V Španielsku zúrila občianska vojna, Mária sa modlila a dodávala ľuďom nádej.

Na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie, 8. decembra 1939 Mária náhle vyzdravela. Bola presvedčená, že Boh jej prinavrátil zdravie, aby vykonala dielo, ktoré od nej žiada.

Založila Zbožné spoločenstvo misiónárov Ježiša, Márie a Jozefa, venujúce sa práci medzi chudobnými.

Práca spoločenstva sa rozbiehala

s problémami a len veľmi ťažko, Mária sa však nevzdávala. Keď kongregáciu ako-tak uviedla do života, stala sa obeťou mnohých ohováraní, kvôli ktorým musela napokon kongregáciu opustiť.

Úloha je splnená

Mária pochopila, že jej úloha, kvôli ktorej jej bolo prinavrátené zdravie, sa skončila. Zdravotne začala opäť upadať a 27. augusta 1945 v San Sebastiane zomrela. Mala iba 39 rokov. Ňou založená kongregácia však nezanikla a dodnes funguje pod názvom Misijné dielo Ježiša a Márie.

Máriu Pilar Izquierdovú blahorečil pápež Ján Pavol II. 4. novembra 2011. Vo svojej homílii vyzdvihol najmä jej obetavosť a túžbu velebiť Boha: „Jej život bol poznačený neustálym utrpením, a to nielen fyzickým; všetko však konala z lásky k tomu, ktorý nás prvý miloval a trpel pre spásu všetkých.“

Pripravila: Petra Humajová
Životopisné údaje:

Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 7; www.vatican.va

Foto: www.igw-resch-verlag.at

DIECÉZNE VEČERADLO

Mariánskeho kňazského hnutia

Banskobystrickej diecézy

16. mája 2015 (sobota)

Kostol Najsvätejšej Trojice (piaristicky)

PRIEVIDZA

PROGRAM :

9:00 - liturgia hodín - modlitba cez deň

9:15 - posv. ruženec - radostný (dekanát Bojnice)

10:00 - adorácia:

- posv. ruženec - svetla (Prievidza - piaristi)

11:15 - posv. ruženec - bolestný (dekanát Prievidza)

12:00 - obedňajšia prestávka

14:00 - katechetická prednáška

14:30 - svedectvá a rozhovory

15:00 - ruženec Božieho milosrdenstva

15:15 - sviečkový sprievod s Pannou Máriou

15:30 - posv. ruženec - slávnostný (dek. Partizánske)

16:15 – koncelebrovaná svätá omša

17:00 - ukončenie

11. 4. 2015 Ban. Bystrica - Badín (dek. Bojnice)

Diecézne večeradlá v r. 2015:

16. 5. 2015 Prievidza - piaristi

22. 8. 2015 Senohrad (dekanát Krupina)

17.10. 2015 Selce (dekanát Slovenská Ľupča)

* Celoslovenské večeradlo MKH - ŠAŠTÍN - STRÁŽE, 25. – 27. apríl 2015

* IV. Večeradlo MKH / Rádio L U M E N, BB – Katedrálny kostol, 2. máj 2015

* Duch. cvičenie pre banskobystrickú diecézu 18. - 21. jún 2015, Ostrý Grúň, Ch. Kollárová

* DC (duch. cvičenie) pre dekanátnych horľiteľov * SMIŽANY * 6. – 9. augusta 2015

* Fatimské Soboty na Starých Horách a na Raticovom Vrchu - KAŽDÚ PRVÚ SOBOTU

Za dekanát:

za farnosť:

responsabile:

ThLic. Vladimír Slovák
Dekan – farár

PaedDr. Mgr. Juraj Ďurnek
Rektor kostola

Gabriel Rybár
0905354626

Farská kronika

od 24. marca 2015
do 26. apríla 2015

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Filip Beňačka
Viktória Kanianska
Sabina Valachová
Barbora Pišová
Matias Raškov
Martin Kopčan
Gregor Ignác
Ingrid Fuljerová
Gabriela Gregorová
Darina Moždženová
Barbora Kiepešová
Stanislav Valter
Adela Husovská
Ema Struhárová

Manželstvo uzavreli:

Ján Čičmanec a Vladislava Santorisová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zosnulými:**

Ondrej Uhliar, 72 r.
Magdaléna Cagalová, 92 r.
Jaroslav Baniar, 80 r.
Anna Mokrú, 86 r.
Mária Fabiánová, 76 r.
Mária Majdanová, 82 r.
Rudolf Chylo, 71 r.
Alžbeta Borková, 71 r.
Margita Kolárová, 85 r.
Jozef Dorník, 70 r.
Štefan Lauko, 78 r.
Agáta Glesková, 79 r.
Anna Svitková, 94 r.
Rudolf Vaverčák, 83 r.
Judr. Mária Barcajová, 75 r.
Kristína Melicherčíková, 77 r.
Alojz Ogurčák 74 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Grafika:

Ing. Beáta Voskárová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
Mgr. E. Blašková, Mgr. Z. Škrináro-
vá

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 €

Fotografie:

Obálka - Ing. Silvia Kobelová

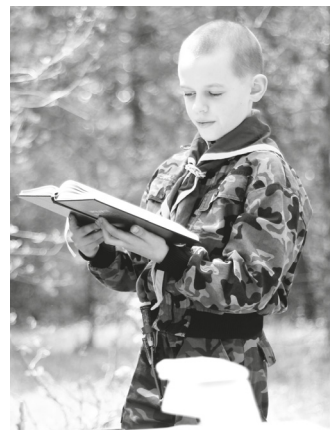
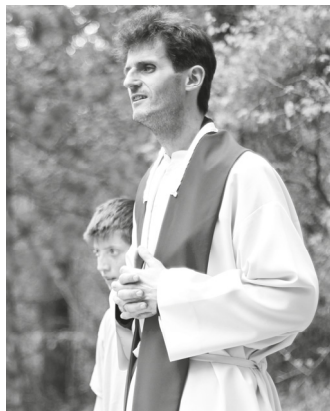
Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Skauti oslávili sviatok svojho patróna - sv. Juraja

25. apríl 2015, Altánok nad Bojnicami

Oslavy 660. výročia prvej písomnej zmienky o Necpaloch

26. apríl - 3. máj 2015

Procesia od Rajčule ku kaplnke

Spevokol Dúbrava

Vítazky Necpalských šŕlancov

Necpalski richtár s pani primátorkou

Stavanie mája